

૭૮૬

અલેક્સે આલ્લાહોડો જાનો હસે ઉગ્ગો હમ્મદ
મીમસે મેહમ્મદ પેહઝાનો વાલમે દીલ્હી બી ૧૦

આસીકાને ઉમરેઠ

ઉર્ફે સનાએવલી

જા કો લુવ્વો

જનાકર છપાને વાલે -

પઠાણુ અમીનખાં ભીકનખાં
ઓ. એમદખાં અનુખાં

૬. ૬૨/૧૧૩

સુ. ઉમરેઠ

તા. આણુ ૬

કીમત ૦-૨-૦

૧૯૨૪

પરેશી મર્તમ

સને ૧૯૨૪

ઉમરેઠ લટપાટી પેળને નાકે આવેલા મરતમી શ્રી પ્રસમ
તીલામ આજુણુ ત્રીવેદીએ છાપી અને પઠાણુ અમીનખા
ભીકનખાએ ઉમરેઠમાથી પ્રગટ કરી

(૨) અમદાવાદ
જિલ્લાના ગુજરાતી કોર્પોરેશન સમ્રહ
દીવાન

અસહમદો લીલાહ પરવરદીગાર લાયકાલકી બરકતસે એહ
રીસાલા સાયકીન કે સામને રખનેકા તૈયાર હુવા ન મે આવામ
વશાયર ફુશીફ મે ઓલીયાએ કાનામ કા પુગ આશીક એર કિનકી
કગમતકા પુરા કાવલકુ એગ હર મુસલમાનકા વાઝમ બલકે
ફર્ક હય કે હર કુદામ કો મેરે જેમ નાચીગ કે મુારીક હોના
ચાહીએ ડય કે ડુરાને મજહ સે એહ ખાન નામીન હા ચુકી હય કે
ઇનના આવલીયા અફ્લાહો લાખવકુન અલય હીમવલા
હુમયા ઝનુન એ શિવાય જનાન મરનર ધયનાન ની વશી હદીસો
ઓલીયાની રામત રિપે આરી છે રાહીને માટે પણ કુર ને
મજહમા આયે કરીમા નાઝીવ થક છે આવીયા અગ શેહાનો
મુનકર અમાન હનરા મઝહર્ક હારીર છે કેટના હમાન ગણાતા
દીનીઆઇ હોનાનો દાવા ડર છે અને મનમા ખુનઝ ગમે છે અને
હસદને તીધે મુનશીક બને છે અને આનાગ આનગના બોળા
મુસલમાનેને બોળા છે હવે તે મુસલમાનોમા ફારસી ઉર્દુ ઇ મ ન
હાવાથી ને આ નાનકકુ રીમાવુ ગુજરાતી અક્ષર અને હુકુ ઝપાનમા
બહાર પાડવાનો વિચાર કીના આ કામ માન હાથે પહેલવહેલુ છ
તેમ ઉપર લખ્યા મુજબ ૧૦ ૫ છ જેવી ભૂલો ઘણી હગે નાઝરીન
સુધારી બચા આ ૧૦ ૧૦ બીજાખા પુરાગવામા આવશે મરા આ
પહેલવહેલા પ્રયાસને કિત્તેજન આપી મદદ કરશે કારણ કુદરો
મોમીનુન અખવકુન એજ અરજ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૮૩૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ અ.સ.૧૩૧૦ ઉત્તર

વિષય ૪૩૬૮.૩.૪૬૮...

(૧) સહેરા ઓલીયા ઓઝા
સુભાચીક હો તેરે સર શાહ કરાબતકા નો હય સહેરા
તુઝે આલીકને હય બક્ષા કરામતકા નો હય મહેના
ખુદા હય અશ'પે શયદા મલાયક દુર ઓર ગીવમા
પુરી હય દેખ મહેશમાહ લતાફત કા નો હય સહેરા
આમે જન્મતસે રીઠવાને બનાકર હસ્તે નાબુકસે
બીબકા હય સરે ફરમાહ રકાબતકા નો હય સહેરા.
વલીકે સરપે આનેસે મીલી ઇબજત બહોત તુઝકે
તેરા ફતખા હય આલી બાંહ સખાવતકા નો હય સહેરા
ઇલાહી રહે કયામત તક હમેસા સરપે વલીયોકે
સદા તુ રખના સરખસ્તાહ ઇનાયત કા નો હય સહેરા
તેરે ચહેરેસે હય બહીર નો હય અશરફીયા સારી
નઝર આયા હમે ઇસ બાહ સરાફતકા નો હય સહેરા
કહું કયા કયા બયાં ખ્યારે તેરે અવસાફ સહેરેકે
લગા હમકો પસદ હીદાહ સદાકતકા નો હય સહેરા
ખુદાકી પાક ફરમાહમે દુવા હય ઇતની અમીનકી
રહે સદ સાલ માહબમાહ રસાફતકા નો હય સહેરા

(૨) સુલતાન પીર ઓલીયા સુ. સુરેલી.

પેહ કયસા ખુસનુમા આયા વલી સુલતાનકા સદલ
મિલોમે સબકે હય જાયા વલી સુલતાનકા સદલ
ફલક પરસે મલાયકને બના કર અપને હાયોસે
જગી પર આજ લીજવાયા વલી સુલતાનકા સદલ
બહેકે ઓલીયા ચેહતો ન હો તાજમ કયુ ઉનકી,

(૪)

ફરીસ્તા તુમ્હા લાયા વલી સુલતાનકા સંદલ.
 ફર્ય પર સાદ હય ધનસા અસ પર હુર ઝોર પરીયાં
 અમી ગીલમાને હય ગાયા વલી સુલતાનકા સદલ,
 ખુલી કીસમત તેરી સંદલ હરે અકદસપે આને સે.
 ચેહ તુને મરતખા પાયા વલી સુલતાનકા સદલ,
 ન દેખા આજ તક અયસા વો ઝખીલ દેખને કે હેમ,
 ચેહ ચર્ગા સખ મે ચર્ગોયા વલી સુલતાનકા સદલ
 બહી વોહ સાન સોઠત સે સરે મેહશીલમે જખઆયા,
 મેરા હીલ દેખ બેહલાયા વલી સુલતાનકા સદલ
 હો હમને જાન વતનવારા મેરે હીલકો બી હય ખ્યારા,
 યુહી અમીનને ગાયા વલી સુલતાનકા સદલ.

(૩) ગઝલ

દરદર શીરા રહે હે રસ્તા બુલા બુલા કર,
 દીવાના કર રહે હે જલવા દીખા દીખા કર,
 આયે હે તેરે દર પે સ હા મુશક લેકર,
 સખકી તુ પુરી કીજે રખસે દીલા દીલા કર
 આકર પડી હે નેચ. કેદરો જુલમ કે અદર,
 બહરે મીનમસે મેરી કીસ્તી રીહા રીહા કર
 અખત્યર હયગા ઉસ્મે કરના ન ક ના તુજ દો,
 જો કુશ ક-તો અપને હઠમેં બજા બજા કર
 આના નહી હે તુજ દો મન જુર સામને ગર,
 તો ખવાબમેં તુ આ કર હમસે મીલા મીલા કર.
 તેરે શીનાકે નમમેં રેયા કરૂ કહા તક,

(૫)

દીલથી હુવા હે ખાલી આસુ બહા બહા કર
 ક્યેસા હુ ઉસકા અસીક લેતે હે ઇમ્તેહા વોહ,
 સયદા બના રહે હે દરપે બુલા બુલા કર
 રહેવે ચે તન બહા તક રહેના સદા તું ઉમમે
 જતુ ધર સમજ કે મેરે દીલમે રહા રહા કર.
 દીલકો લખાલે રખસે ઉસકા તુ બન દીવાના
 સચેતાનીયત કો અપને દીલસે બુલા બુલા કર
 હોતા હે ઇચ જંહામે મરજી ને હો બુલાકી
 બચકાતું દીલમે જોહમદ યાદે બુલા બુલા કર

(૪) ગઝલ

રહા હે કુછ ન દીલમે દમ ન જામે જાન બાકી હય,
 દીખા દીજે રૂખે શેસન ચેહી અરમાન બાકી હય.
 તેરે જલવેકો દેખે બીન ન જાઇગે તેરે દરસે,
 અબીતો હમલી દેખે'ગે તેરી કુછ સાન બાકી હય.
 અગર આજાએ ખ્યારાને સુર હો જાએ મેહમાની,
 બીરાદર આયે હય આરે અબી મેહમાન બાકી હય.
 સખાવત હે સુરાહીને ભરીહય અપને દામનમે,
 પુકારા હમ બી કરતે હે મેરા દામાન બાકી હય
 તું હય ફેઆજ તો સગકી દીલી ઉમ્મીદ પુરીહો,
 સીલી હય મોહત થોડુંકો કઇ ઇનસાન બાકી હય
 ન ગજારાના ઝરા અમીન અલી તુઝકો બુવા લેગે,
 સદા તો સુનચુકે લેગીન ઝરા પેહલ ન બાકી હય.

(૫) સંઢલ સીદીસાહબઝોલીયા મુ. ઉમરૈઠ

ચઠકાઝો સાહમા હેઠર મેરે દીલદારકા સંઢલ
 કે સીદીસાહબ પીર ખ્યારે વલી સરદારકા સંઢલ
 તેરે સંઢલકે આતેહી હુવા ચેહ બળબ ચચી
 ચલો દેખો કે હય કયસા ઇસી સરદારકા સંઢલ
 બાગે જન્નતસે રીઠવાને કીયાતર અઝમે સંઢલ
 દેહુરે અસસે આઈ શુલે શુલઝારકા સંઢલ
 ફલકસે ચેમલાયકકી સદા સદલે અલાઆઈ
 ચઠકા જબ સાને સૈકતસે રૂખેઅન વારકા સંઢલ
 ખબર કરદો ફીરોઠો પશીમાની નહો પચલા
 મુબારીક હો યહાં આને લગા જરદારકા સંઢલ
 મોહીબખાનો જરાઈસજા અહમસે તુમ સબલ બચઠો
 કહો અમીનમે આતા હે તેરે ગમખવારકા સંઢલ

(૬) ગઝલ નવગઝેગજ સહીઠઝોલીયા મુ ઉમરૈઠ

ઉમરૈઠ સહેરમે નવગજે પીર મુબારીક હો મુબારીક હો
 બસે હય વોહ હુમરી કે અંદર " " " "
 ઉમગમે કરકે આઘા હુ મુરાદે મનકી પાયા હુ
 જરા મરકાર આયા હુ મુબારીક હો મુબારીક હો
 તું સચ્યા પીર હય મેગ મેં છોડું દર નહિ તેરા
 બાઝે ખાલી નહી ફેત્ત મુબારીક હો મુબારીક હો
 આલીસાનુ દરબાર હે તેગ બધાયા સરસેયે સેહના
 તેરા આમીક યહા ઠયક્કા મુબારીક હો મુબારીક હો

(૭)

અમીન કે મ હો જાયગા તેરા તું હય સાહકા ખ્યારા
વોહ બલાકર દેધગે તેરા સુખારક હો સુખારક હો

(૭)

મજા મીલતા હય આપને પીરસે કુછ બોલકે દેખો
જાનના જાને મજાપી મન હરકમે બોલકે દેખો
લગા કર ઇસ્કકા ગોથા નીકાલો દુરદે મકનું કે
ઉઠેગા હુતકા મોતી ઉમગમે રાલકે દેખો
લગા કર ગોથા ઇન્ચામે નીકાલો સંગે ઓહરકું
તરાબુ લે ફહમકી સંગે ઓહર તોલ કર દેખો,
બના હય નુર તો અનમોલ ઝરા ચેહ નુર કે દેખો,
સકર વેહલલ કીલે ઉલટે કુવેમે ઘોલ કર દેખો,
કુફરવો દીન કે હરમ્યાન મય ગસ્તા ફકીરની,
ચલે જાતે હો વોહ હજરત જરા મેરી તરફ દેખો
બસારત કે બસરમે તમાસા કયા હવ વોહ અમીન
લમાકર ઇસ્કકા જુલા ચમનમે જુલ કર દેખો.

(૮) સીદી સાહેબ ઓલીયા. સુઃ—ઉમરેક.

કુદ્રે કાલીલ હમકે હમમે કયુ સીતમચે કર દીયા,
ઝેર કર દુશમનકો પલમે ફરવાળ ખુલ્લા કર દીયા,
દેખલો તુમ બાદશાહને કયા હુકમ ચે કર દીયા,
ખુબ તુને અય નીબાઇ તાકે ફસવા કર દીયા
દીલ તો મેરા ખાને હકયા અય અમીન,
હસમે રેહ રેહ કે કીસી ખુતને સીવાગા કર દીયા
ખરેહી પરહેમે આસીક સરાગત દેખીએ.

ચુટકીયાં લેવે કે દીલમે દઈ પયદા કર દીયા,
 ખુત કદાહો ચાકલીસા ચોર કાળાયા વોહ સોહ,
 સીઝદા કરને કે જહાં ચાહા ખીચારા કર દીયા,
 દેખલે તુ દીલસે મીલન હોતો મીલ લે તુ,
 હમને તો સીદી સહેબ પે દીલકો દીવાના કર દીયા,
 (૬) માતમ નવગજેગંજ સહીદ બોલીયા. મુ ઉમરેક.

અલો સખમીલકે બેહના હર રી

ચોથ હ વરે આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 સીદવ હમબી વોહ દેખીગે પ્યારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 ગાલ ઉમરેકમે તુ આહો વડા જલવાબી યુગ્ધો મમાહે
 વહા તુરખન બનીહે તુમ્હારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 તેરવીકો જળમ દલ ચઢાહે વહાં મુજવર સમસેર સાહ હે
 ચે દીકો ખસી હુમ મયાષ આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 હુરોને જાહીદ થ કરી હે તુજપે કુરબાનજીનો પરીહય
 અયસી મુરતપે બાઉમે વારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 મુજકો આકર તુ મુરતદીપાન ચાકે મુજકો તેરે હર બુલાના
 કરતી હુજમે મે ઇન્તેજારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 લોકે આયે તમનાયે હરપર મેરીબી દીલુચે ગોહ ભગ કર
 તરપે કમસે ખડી હે દુખીયારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 રહેમ પીતા ને પ્યારે ફરમાના મેરે કુચેસે હોકર કે બના
 મેરીટ લખાયેયે બે રી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 તેરે લુટકેસે કમ દહોં ચે ગમહો દુર દીલસે મેરે અલમહો
 હલહો અનીમી મુસદીલબી સારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી

(૧૦) બાલેપીર ઓલીયા સુ ઉમરેઠ

મુના હય આજ બાલેપીર ચહા પર આને વાલે હય
 બયાં હો અર્જ સમસમકી યુદી કરમાને વાલે હય
 તસલ્લી તુમ રખો દીલમે નહો માયુસ અય પ્યાગે
 પરેસા આયેહે વોહ મહમા ધર બને વાલે હય
 ન ગમરાયે ઝરા કેહદો અની ઉમેદનારો સે
 તમનાયે દીલીએ હય વોહ મર લને વલે હય
 હમારે દોસ્ત હય સયદા તુમ્હારે દરપે અને સે
 અદુલી કેમ કર હમકે ચહા મગાને વાલે હય
 વલી હય ઉય લીએ તેરી હુમ આલીર કરામાને
 બલા જીવ વીર હાકન બી તેગ હર ખને વલે હય
 ન કરના ચાર તુ જતલી અલી નો આસ બાકી હય
 હમે દુહપાએ હય ઉસસેલી બેહતર પાને વાલે હય
 ન બુલે હય ન બુલેગે હમારે દહગર અમતક
 તુમ્હારી બાત કો અમીન અલી અર્થાને વલે હે

(૧૧) સીદી સાહબ ઓલીયા સુ ઉમરેઠ

દીલકો મે ચહ તેરી દરદન દીલા રહા હું
 ઉલફામે સીદી સાહબકી મે મુખતીલા રહા હું
 તેરે પ્રીત કં ગમમે આસુ બહ બહા કં
 અસકુ સેમેરે દેખે ખુકો હલ રહા હું
 ઝાલીમને આકે ખજર માર મેરે જીગરપર
 મયહા મે અપને દીલ કે પુરજે મીલા રહા હું
 મકતુલે દીલકા ચારા તેરે સીવા ન હોગા

(૧૦)

તું લે ખજર મસીહા મય તલમલા રહા હું
 તુખત પે જાને વાલો તૈયાર હુંમય લેકીન
 ઠયરો જરા અલી મય હામન સીલા રહા હું
 તુફાને નાગહ મે કીસ્તી પડી હય મેરી
 હોઠો મદત કે મેરી કબસે ખુલા રહા હું
 તેરે સુફારે કતસે આતીસ લગી ખઠનમે
 દરપે ખુલ લો સુજકો મે દીલ જલા રહા હું
 હીદારસેલી અમીન મેહરમ કંથુ રહુ મે
 ઉમરેઠ અનેકો તસરીક લા રહા હું

(૧૨) નવગળેગંજ સહીદ ઓઝીયા સુ. ઉમરેઠ.

આયેહય દરખારમે ઉમીદ પાને કે લીએ
 આદરે શુલ તેરી તુરખતપે ચઢાને કે લીએ
 મયલી આસીક હું તુમ્હારા નવગળે પીરવદી
 થી તવકો કઇ દીનોસે દરપે આનેકે લીએ
 જાયેહે મદ ફનકી તેરે ગાઉ ઉમરેઠમે
 હય તાલાખ વહા રોનકે ખઢાનેકે લીએ
 કાફલે વાલો તુમ્હે જાતે હોદરગાદા કીનરક
 ઠયરો ઠયરો હમમીહય તૈયાર આનેકે લીએ
 વાહ કયા મ હે મુખારીકયેમીલા રજખખકા
 આદ એદા ૧૪) કેતેરા જલસા મનાનેકે લીએ
 ભુત જીન એ ર દેવમાખ કેહવે જલા હમકો ન અખ
 સુક્તવદ હય હમ તેરા હુકમ ખખનેકે લીએ
 કયા ખલા કયા વીરકાકન કોલગાદી હય અજન

બે.લ રૂઠી આતેહે સાહ હમકો જલાનેરે લીએ
 મુસકીલાતો કામેરે સર અ પગ બારેગીરા
 અબ નહીં તાકાત મુખે હમબોજ ઉઠાનેકે લીએ
 મય તેરા ખાલીમ બીહુ કમતગીહુ માદર્દ હુ
 હમત્રીએ આયા હુ કીશમત આજમાનેકે લીએ
 ચેસીરી સાહજ જોર પીરખાલે જોર મુલાન પીરહે
 વોહબી સાહ ઝાહીર ફુવે જલવા દીખાનેકે લીએ
 આને ગાઠે જાંએ હય તેરે અખી હગારમેં
 હાલે દીલ અમીનબી આયા હય મુનાનેકે લીએ
 (૧૩) સીદી સાહજ ઓહીયા. મુ. ઉમરેક
 કંઈ હર સીમતકો દુહા તુએ દીગના બનબન કર
 બહોત દીન તું રહા રૂઠા જરા બાબના મનમન કર
 કંઈકયા કીશતરે હમને નીજલે દીન મુસીબત કે
 ફીરાકે ચારકી મુદત ગુબરી ચેમગીન ઝીન કર
 તુગહ રે હરપે લેકર સેંકડો ફરીયાદ આએ હય
 દીલોકી દાદ સબકો દીલુએ તુ અઝાં સુનસુન કર
 હગી હય આગ તનમે બુદાઇસે સનમ હમકો
 કલેબ ખાક હો બને લગાહય મેરા બુનસુન કર
 તેરી તુગબતપે અય ખ્યારે ખુદ કી અગ્રે રેહમતસે
 બરમનેબી લગાહે તુર દેખો કયસા છીનછીન કર
 સુનાયા હમબી કરતે હય મુનેયા ન મુને લેકીન
 હરે દોલતપે દેતાહું મહા મે બબતો હનહન કર
 પદેના અબ્નહો દીલમેં મુરાદીસેં કહો એહમદ
 હસી અયગી સાહકી સવારા દેખો બન હન કર

(૧૪) ગઝલ સીદીસાહબ ચોલીયા સુ. ઉમરેઠ
 પ્યારે વલી અય પ્યારે વલી મેરી જલદી ખખર લેના પ્યારે વલી
 તેરે હીજમે રૂકરૂકે લાન ચલી

ગાઈ ઉમરેઠમે તુહે જલવા ફીગન

ઇન્ની ઉજડે મકાઈના બનાયા અમન

શુલબી ય નાદ નાન મન વા કલી-મેરી જલદી ખખર લેના પ્યારે વલી

તુજડે કેહતેહે પ્યારે સીદી સાહબ

તેરે દરપે સુર દેહે આઝે હક અબ

પુગી કરશે તમના ચેહ મળકાદીની-મેરી જલદી ખખર લેના પ્યારે વલી

મય તો સમજાયા જવ બમે આવોગે તુમ

કલી ખાદીન કોહર્ દીખાવોગે તુમ

મેરી સમજાવુ ખાકમે ગાગીલી-મેરી જલદી ખખર લેના પ્યારે વલી

તેરે પુરકને ગમકા સતાયા હુમે

પુન અસ્કસે અપને બહાયા હુ મેં

કમ-લગ ચે રહેગી મેરી દીલજલી-મેરી જલદી ખખર લેના પ્યારે વલી

અબ નહિ ગમ ઉઠાને દી તાકત તુજે

ફજલે હકસે નસીમહે બચારત મુજે

દીન મદીન મદ રહી હય દીલેમેકલી-મેરી જલદી ખખર લેના પ્યાર વલી

તેરા દર છોડકર અબ નબાઉગામય

તું હય ફ્રયાબતો નેજાઉગા મય

તેરી દરગઝ લગતીહ હમકા સલી મેરી જલદી ખખર લેના પ્યારે વલી

તેરે દરપેમે આયાહું પઝમુદાં દીલ

હસી દીલકે બનામીસલે શુલ નનકા શુલ

હાહો નમીનકો મુન્ઝીલબી ગહરેવની મરી જલદી ખખર લેના પ્યારે વલી

(૧૮)

(૧૫) મઝલ સીદી સાહેબ ઓલીયા મુઃ—હમરેકે

હમ અપના આજ દેનો છોડ ૨ ધરમાર બચે હંચ
મગર હમ સીદી સાહેબ અખ તેરે દરગાઝ બચે હંચ
મુહી તુમ ન ઊકતા ॥ અમી વેહ દેન વાલે હમ
સખાવત ક હંચ પમયાના લીએ સરસાઝ બચે હંચ
અલી કે ફેઝ પોહયાના કંઈ ઇનસાન ખાડી હંચ
અલી રેહમતસે હોકર સેર એક હો વાર બચે હંચ
મરીઝુકા મસીહાતુ સેવત તું ઉતરે કા દેના
તેરેદર દેખના લાખોહી આ બીમર બચે હંચ
બીરાદર ઓલીયા કેદર અમર બના તુમ્હેરા હો
જરા તુમ કયરના આનેકે હમ તૈયાઝ બચે હંચ
સરે દરખાઝ અઝો તો ખાલ ઇતના રહેં દીલમે
અદમસે સર ઝુકાલીએ સમજ સરકાર બચે હંચ
સખા બકર મુના સહકો જુલા લીએ તું અમીન કે.
કંઈ સુદ-સે વેહલી તાલીએ દીદાર બચે હંચ

(૧૬) કેવાલી.

જુલયા હમ કયુ ય લાના પડેમા—ફોએ એગા હમ ૧ ની માતા પડેમા
જુલાઇ સં તેરે પડેલીએ મે જાલે—વેહ સદમુ ૩ અખ તો મીરાના પડેમા
કયુ કરને હો એફસે ગીમત દમ રી—કુરા કું વમે કીન ની માના પડેમા
કહા તક કડ કમે સદમે અજબન—ઇમી અમ જદે હો દસાના પડેમા
મય જહ કહા છોડ દા કા પુન્દારે—સીકસ્તાપડા ૬ ઉડાના પડેમા
પહ આતાહે દીલમે કે દરહાદ મન કા-કસકો હે અલમદા દીલાના પડેમા
કુવા મ- વ મગનુ તો મયબી જુનુકું—નખાને સનમ ફગત, જાના પડેમા

કલમસે ખખર હોતી દીલકો ન દેતે—કે ઉદ્ધરતમે જીકો જલ્લાન પડેગા
તેરે દોઢે ગમસે મમ ક્યાયા હુવા ક્યા-મત ગ આગયા જાંમનાના પડેગા
ચેહી હાન ક'પ'દીન રહા ગરદમારા-તો આખીર લહદમે લીટા ના પડેગા
તુંમમ ખવારા હમદમ ખુદા રાહમારા-ન અમીનકા તુજબીન દીકના પડેગા

(૧૭) કબાલી સીદી સાહેબ બોલીયા. સુ ઉમરેક

મેરી અન કહેમે તુમપે હીદ મેરે બાકે સાવરીયા તુમ્હી તો હો
હરસીમ સે અતીહે નીદા કે રહમત નજરીયા તુમ્હી તો હો
તુને ઇલકામ આ પ્યારેવલી પરી કરદો મરદો મેરી દીલી
ચેહ કરના ખુદ સે મેરી ઇલનેલ મેરી અર્જ સુનેયા તુમ્હી તો હો
હમ ગાલિ અક ઉમરેક જલ્લા હરમાહ મતી મુલબાર વહા
ખાઝાર લગતા વહા પર લખા ઇસી દરદ બસેયા તુમ્હી તો હો
નામ તેરા હમ સીદીસામપીયા તુને મેહ લીયા હમ મેગા જ્યા
તુજપે મયદા જલ્લાલી સાગ હુવા મેરે અમસે કનેય તુમ્હી તો હો
મેરી કીસ્તી બવરમે આન પડી હમ દાહી પ્યારે હમ ચેહ મરી
એક તગેહી દરકાહુ મે મદા મેરી કીસ્તી તીરેયા તુમ્હી તો હો
સમ ખજાહી કા મુલ સોર હમગા વહા હમે કમરી કીયા હમ બાવેકદા
દો ખુદાક લીજ અમ હમકા રઝા મમ મારખજીયા તુમ્હી તો હો
કહે જુનાત અમનો મયબીજતા નહી રહના મુજે અમ મયબીયલા
સાહ દેને હે પોસીદા હમકા સબ કયુ હમકા જલેયા તુમ્હી તો હો
એક મયબીહુ એહમદ આયા મહા તેરા દરદે કકર અખમે જલ્લા કહા
મેરી કરદો મુગદે સમ તુમ્હી અદા બેગ પાર લગેયા તુમ્હી તો હો
તેરી વરફ કરે મય કયુ દર મયા હમ તુરકા જલવા સમ પર અયા
નહિ રાઝ રહા પોસીદા તેરા ખુજ જલવા દીપેયા તુમ્હી તો હો
આયા એહમદ હં દરપે ખરતાહ જગર તુહી ચારાહ ક'પ'સમ અએમારાદમર
કરો મુરી તમન્ના મહેરે ખુદા મેરી લાગ રખેયા તુમ્હી તો હો

(૧૫)

[૧૮] સીંદી સાહળ ઓહીયા મુ. ઉમરેઠ.

આયા ન નજર હમકો તુ આપુસે નીહા હે
પરજ બજ દેખા તો તેરા જતવા અયા હે
હુકમે રીફ કુમકુ દેખા હો તો કહે દો
ખતલા દો અય પારો મેરા મેહશુબ કહા હે
મેહલ મુજે તેરી જુલાઈને સતાયા
રો રોકે મેરી આખોસે દરીયા બીરવા હમ
બમકા સરે બાબરમે ખીસ્તરકો જમા કર
અય પ્યારેવલી તેરી બની કમ જહા હે
પુછે જો કોઈ વલીકા પતા તો ચેહ કહે ॥
એક માઉ ઉમરેઠ મે તો ઉંનકા નીસા હે
દરપે મે કમસે ખડા દેતા હુ ફતક
લેકીન નહી આતી ચેહ સદા આપ મહા હે
હર એક સનાએ વલી હે હીફજ કે લાયક
કમા ખુમહી અમીન તેરા રંગીન બચાં હમ
[૧૯] માતમ

મેહમુદમીયાં દરીયાઈ સાહળ ઓહીયા મુ બીરપુર
મેરી આખોમ મુગ્ત સમ ઇ-રે એ.ય હાયરે મેહમુદમીયા દીયાઈ
હમકોબી હર અદા તેરી બાઈ , , , ,
એક નેવા બવ-મે પડી ગા-તુને હમદાદ ઉસ વકત કીવી
હુમતી કીસ્તી તુને તીરાઈ-રે એ.ય હાયરે.
સહમે હુધ હાજત પુઝુકી-પર ન પાની મીલા જુસ્ત જુકી
એક ઇસારેસે નહી બહાઈ-રે એ.ય હાયરે
ફત્તમે સેર મુરદેકા પાકર-ખોલે અસહાય છન્દા ઉસે કર
લાય મુરદેકી તુને છમાઈ-રે એ.ય હાયરે
હેરે છન્દા ખડા જમ હુવા ચા-દેખ દીલ સાચીઓકા કરા આ

સેરમે આફે ચરદન યુકાઈ—રે ઓય હાયરે
 દેખતા અકલકો તુમ હવવાની—રાત દીન કર રહા પાસવાની
 આજ તક સેર હય જા' શીદાઈ—રે ઓય હાયરે
 દુલ સુખે ચમનમે લગાના—ચનમે મુદ્દેકા જુન્દા બનાના
 તુને ખાલીકસે કુદરતકો પાઈ—રે ઓય હાયરે
 દેખ અસહાય પહુન કુલે જે—જપને દીનમે બી સાદા હુને થે
 તુને કયા કયા કરામત દીખાઈ—રે ઓય હાયરે
 જલેયા હવા સપન આહીર—છોડ બસીકા નીકલા તુ બાહોર
 મહામે જાકે બપહક જમાઈ—રે ઓય હાયરે
 કરકે દર મંધ તાલા દીપ્તિ હે—ખુદ મખુદ તુટ નીચે ગીરાહ
 ગ્યારની ૧૧, કા સવારી જખ આઃ—રે ઓય
 જખ હુવા સાહ દરગાહમે દાખીન—કયા પરમે લછતને લગે તુલ
 દુલબી કરતે હે પેસવાઈ—રે ઓય હાયરે
 સોહ હોગર જયારતકો દીલમે—યાગે બના તુરહે બીરપુરમે
 વહા યુવગર દરગાહ જમાઈ—રે ઓય હાયરે
 તેસુ કયા કયા કરે મે મયાકો—અવ ન તાકાત નહી હે જમાકો
 થે, સના એહમદને બનાઈ—રે ઓય હાયરે

(૨૦) લખન. ખાલેપીર ઓલીયા મુ. ઉમરેઠ

જગલુંમે દરગાહ બી ઓ બાલાપીર તારી જમલુંમે દરગાહ બના
 દુરદુરતો પીરની મેદની આવેરે અગા હોમેદમરી—ઓ બાલાપીર
 સખરે પીરની પીરને લીલીરે ધખખે—રે પીરનો પેસારે ધખના ધણી—ઓ
 સખરે પીરને દુધમલીદારે—ઓ પીરનેના પ્રવાની સેમે ધણી—ઓ
 બાલાપીરતો છે હમલામના ધણી બાનાપીર તારી ચાદકરીએ દરધરી—ઓ
 ઉમરેઠ મામમા બાના એ પીરછેરે—જાની લાછમે જસારત મલી—ઓ
 કહેરે અમીનજાઈ સુનો મરે પ્રીતમ—ત્યાતો લીજની છાયા ધણી—ઓ

